

synes jeg, man skal gemme alle saadanne Smaaændringer til en senere Lejlighed.

I øvrigt skal jeg udtale, at jeg ganske deler den ærede Ordfører for Venstres (Kirk) Betæneligheder med Hensyn til § 3. Der er fra mange Sider kommet Kritik over, at Systemet i Straffesager ikke er tilstrækkelig offentligt, at Efterforskningens Hemmelighed ofte bevirker, at Forundersøgelsen og den videre Behandling bliver forholdsvis kortvarig og forholdsvis let, saa at Offentlighedsprincippet ikke faar saa stor Betydning. Under disse Omstændigheder maa vort Parti, der altid har krævet Offentlighed, tage Afstand fra ethvert nok saa lille Forsøg paa at indskrænke denne Offentlighed og vil derfor kunne tiltræde det Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Kirk bebudede, om at stryge § 3.

I øvrigt er jeg i mangt og meget enig med den ærede Ordfører for Venstre, kun med Hensyn til Spørgsmaalet om Umyndiggørelse maa jeg tage Afstand fra ham. Der bør efter min Mening være den størst mulige Sikkerhed for, at der ikke gøres noget forkert ved en Umyndiggørelse. Fortolkningen af en Lægeerklæring, selv om den udstedes af en Overlæge ved et Sindssygehospital eller en Embedslæge, maa foretages saa omhyggeligt som muligt, saa jeg er ikke paa Forhaand tilbøjelig til at slutte mig til Forslaget om en Ændring af Umyndiggørelsesbestemmelserne.

Jeg er ganske enig med Venstres Ordfører i, at hele Ordningen med at lægge mere ind under Underretternes Paadømmelse ikke kan motiveres med, at Landsretten er overbebyrdet, og jeg kan ikke nægte, at jeg nærer nogen Tvivl med Hensyn til Berettigelsen deraf. Jeg mener, at vi maa diskutere dette Spørgsmaal nærmere. Jeg er meget betænkelig ved, at det foreslaas som en foreløbig Ordning; thi jeg kan ikke nægte, at jeg synes, at naar der skal foretages Ændringer i Retsplejeloven, maa vi, hvis det paa nogen Maade er muligt, vente, til vi har slaaet fast, hvad den fremtidige Ordning skal være, og ikke i Dag indføre een Ordning og maaske næste Aar en anden.

Med Hensyn til Bøderne billiger jeg Lovforslagets Bestemmelser, men jeg vil spørge, om det ikke vilde være naturligt, om man en Gang tog Spørgsmaalet om samtlige Bødebestemmelser i Lovgivningen op til Overvejelse; for naar det her foreslaaede motiveres med Pengenes ændrede Værdi, maa ogsaa de mange Bødebestemmelser rundt omkring i Lovgivningen ændres, idet Maksimumsgrænserne er alt for urimeligt lave i Forhold til Pengenes Værdi.

Bestemmelsen i § 65 er formuleret i Landstinget, efter at Ministeren først havde foreslaaet, at Amtsfuldmægtige i al Almindelighed skulde kunne faa Beskikkelse som Sagførere. Det, jeg vil protestere imod, er Motiveringen heraf i Fjor i Landstinget, nemlig at det var af Hensyn til, at Indenrigsministeriet havde klaget over, at det kneb med at faa Amtsfuldmægtige. Hvis det er en gal Bestemmelse, at Amtsfuldmægtigene kan faa Beskikkelse som Sagførere, maa Retsplejeloven ikke ændres paa dette Punkt, selv om det er nok saa vanskeligt at faa Amtsfuldmægtige.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i Udvalget.

Pürschel: Da et Lovforslag med lignende Bestemmelser som de foreliggende var til Behandling i Landstinget i forrige Samling, sagde mit Partis Ordfører der, at det paagældende Lovforslag for en Del gik ud paa at vende tilbage til en Ordning, man havde forladt ved Retsplejeloven. Det er ogsaa rigtigt. Paa adskillige Punkter foreslaar man her at vende tilbage til en Ordning, som vi kendte den, inden vi fik Retsplejeloven gennemført. Lovforslaget fik i Landstinget Tilslutning fra alle Partier, ogsaa fra Socialdemokratiet, og jeg kan ikke undlade at sige, at det er heldigt for den ærede Ordfører for Socialdemokratiet i Landstinget, at han ikke er konservativ Rigsdagsmand, for ellers vilde det sikkert være blevet undersøgt i visse Blade, hvilke hans mere personlige Motiver til at yde Justitsministeren Støtte i et saadant Tilfælde nu kunde tænkes at være, og saa vilde han jo komme i en allerhøjest ubehagelig Situation, som han dog formentlig ikke vilde savne Evne til at klare, hvis han ellers ønskede at røre ved den Slags, som jo har den Ejendommelighed, at jo mere man rører ved det, des mere lugter det. Den paagældende Bestemmelse fik altsaa Socialdemokratiets Tilslutning deroppe, og det er derfor lidt ejendommeligt at se, at der her i Dag tages saa overmaade køligt paa den fra Socialdemokratiets Side.

Ordføreren for Partiet Venstre (Kirk) var meget betænkelig ved Bestemmelsen i Lovforslagets § 3 og fik her Tilslutning fra Ordføreren for Socialdemokratiet (Trier). I Modsætning til de to ærede Medlemmer maa jeg sige, at jeg er en varm Tilhænger af denne Bestemmelse. Jeg har siddet som Dommer i et Retsmøde, hvor det var ganske overordentlig pinligt og i Virkeligheden en Form for aandelig Tortur at lade Vidner forklare for den store Offentlighed. Man